Oponentský posudek rigorózní práce Mgr. Norberta Riethofa na téma „Koučování a osobnostní typologie“

Posuzovaná práce je věnována problematice koučování v souvislosti s propojením koučovacích metod s osobnostní typologií za pomoci osobnostního inventáře MBTI. Cílem práce je zjistit, zda je možné využít osobnostní identifikaci koučovaných zjištěnou pomocí osobnostního inventáře MBTI a propojit ji s koučovací metodou G.R.O.W.

Rigorózní práce se sestává z části teoretické a části empirické. V teoretické části autor nejprve pojednává některé obecné problémy koučování, kterými jsou aktuální postavení a význam koučování, možné přínosy koučování jako rozvojové metody, uvádí vybrané teoretické zdroje, které ovlivnily přístupy ke koučování, zabývá se terminologickými vymezeními a vztahy koučování s některými psychoterapeutickými směry. Následující kapitola je zaměřena na aplikaci koučování jakožto nástroje zvyšování efektivity práce v organizacích. V této souvislosti autor charakterizuje, mimo jiné, determinanty efektivnosti koučování, přibližuje některé modely koučování, zabývá se formami direktivního oproti nedirektivnímu koučování. Cenné jsou úvahy vztahující se k limitům a úskalím koučování jakožto přístupu k rozvoji pracovníků. Závěrečná kapitola je podrobně věnována osobnostní typologii MBTI a jejímu možnému propojení s teoretickým modelem koučování. I v této souvislosti jsou zmíněny možnosti i limity (respektive výhrady) uvedené metody.

Úvodní část práce má logicky propracovanou strukturu relevantních témat. Autor prokazuje solidní znalost teoretických východisek dané problematiky, terminologickou preciznost a postižení širších teoretických i praktických kontextů. Dílčí témata zpracoval s potřebným kritickým náhledem, v textu jsou zřejmá vlastní stanoviska a hodnotící přístupy autora. Lze konstatovat, že obecná a teoretická část práce vytváří dobré poznatkové zázemí pro část empirickou.

Empirická část rigorózní práce sestává především z rozpracovaného projektu šetření, které bylo provedeno v jedné prodejní organizaci zaměřené na IT technologie. Autor specifikuje metodologické pozadí projektu, prezentuje sledovanou populaci, popisuje sběr dat, uvádí a interpretuje získaná data, která analyzuje na individuální i skupinové úrovni. Lze akceptovat názor autora, že metoda MBTI může poskytnout cenný vhled do rozvojových oblastí jednotlivců i týmů za předpokladu, že bude přihlédnuto k dalším okolnostem vztahujícím se k osobě pracovníka (délka praxe, získané zkušenosti, situační vlivy na pracovišti apod.). Poněkud méně přesvědčivě jsou prokázány vlivy koučování na stabilizaci pracovníků (není uvedeno srovnání s obdobím před aplikací metody), nejsou uvedeny a komentovány ukazatele větší spokojenosti respondentů (oproti předchozímu období), jen obecně je konstatována zvýšená motivace u pracovníků. Autor si je vědom limitů, které vyplývají z malého vzorku respondentů s nimiž pracoval. Závěrem empirické části jsou uvedena doporučení pro pokračování v projektu. Celou práci uzavírá jednak přehled odborné literatury, jednak nezbytné přílohy.

Závěrem – autor prokázal schopnost kvalitně zpracovat zvolené téma v němž inovativně přispěl k rozpracování problematiky koučování a to jak v aspektech obecné povahy, tak z hlediska praktického využití. Doporučuji proto, aby posuzovaná práce byla předložena k obhajobě.

V Praze dne 4.4.2007

Doc. PhDr. Milan Rymeš, CSc.